

foreløbig Skatten, og derefter gaa disse Sager til Vigningskommissionen. Det bliver herefter Vigningskommissionens Hovedarbejde at behandle disse Sager. Endvidere sker Fremlæggelsen af Skatteansættelserne, der som sagt for visse Tilfælde kun er foreløbig, gradvis efterhjem man er færdig for hvert Distrikt, og man oppebier ikke det Tidspunkt, hvor hele Skatteansættelsen er færdig. Følgen deraf bliver jo, at Arbeidet kan fremmes i høi Grad. Som det er ophlyst af et Medlem, der har megen Erfaring paa dette Omraade (Har. Hansen), bliver Vigningskommissionens Arbejde meget lettet, idet dens Medlemmer kun faae med en Del af de foreløbige Ansættelser at gjøre og samtlige Medlemmer med Afgjørelsen af Klager. Endvidere søger man ved forkortede eller tidligere Friste for Fremlæggelsen af Skatteansættelsen, Indkaldelsen af Selvangivelsen o. s. v. at sørge for, at Skatteansættelsen kan ske tidligere end nu. For Diebliffet har man det Tilfælde i Kjøbenhavn, at Vigningskommissionen ikke er færdig med sit Arbejde før langt hen i Skatteaaret, at Skatteprocenten først kan fastsættes langt hen i Skatteaaret, og at Overligningskommissionen ikke kan blive færdig med sit Arbejde før henimod Slutningen af Skatteaaret. Det er Ulemper, hvorpaa der bødes ved de forkortede Friste paa alle Punkter, og jeg tror, at den Kamme, der gives, er i Harmoni med og er en Udvikling af det Givne. Forslaget er en hensigtsmæssig Omordning af de nuværende Forhold. Det eneste Punkt, hvor Loven er mere vidtgaaende, er § 9. Denne Paragraf støtter sig imidlertid til en Regel, der traditionelt er fulgt, og jeg skal her gjøre den Bemærkning, at Paragrafen selvfølgelig maa ses i Belysning af andre Bestemmelser, der vedblive at bestaa, særlig af den Bestemmelse, at for at Skattepligten aktivt kan falde, udfordres der 4 Maaneders Ophold i Kommunen, og er der samtidig Skattebudselse i to Kommuner, skal der heds forholdsvis i hver af dem. Disse Bestemmelser ere supplementære til Bestemmelserne i § 9. Der kan gjøres Indvendinger mod denne Paragraf, men meget taler for den Forholdsregel, der her er foreslaet for dem, der tilflytte Kommunen. Gaar man ikke ind herpaa, saa vilde man, da Skatteaaret er et andet i Kjøbenhavn end i andre Kommuner, let komme til, at en Mand slet ikke kommer til at være Stat i det Aar, han flytter til Kjøbenhavn. Det har man hidtil undgaaet i Pragis ved at tage dem, der komme til Kjøbenhavn i April Maaned, med under Vigningen. S og for sig er der nemlig i Kjøbenhavn ingen Hjemmel for den Tillægsigning, der i andre Kommuner sker den 1ste

Juli. Jeg tror altsaa, at den foreslaede Bestemmelse om en særlig Ansættelse for de Tilflyttende er fuldkommen forsvaerlig. Naar det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen) var noget inde paa Principspørgsmaal, skal jeg bemærke, at hvad man har gjort ved denne Lov er, som det ikke kan være undgaaet hans Opmærksomhed, at man netop har ladet Principspørgsmaalene ligge. Derfor har man ikke optaget Spørgsmaalet om de 3 pCt. som Maximum for Skatteprocenten, skjønt der er megen Trang dertil. Det ærede Medlem var dernæst imod § 4. Det ærede kongevalgte Medlem (Kahjer) har allerede svaret ham herpaa, men jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa endnu en Ting, som vil gjøre, at § 4 i Pragis vil være langt mindre støvende og mindre uheldig, end det ærede Medlem tror. Det er det Forhold, der gjælder i Kjøbenhavn med Hensyn til Selvangivelse, et Forhold, som kun kendes i Kjøbenhavn. Nu bliver der gjort Selvangivelse af mellem $\frac{2}{5}$ og $\frac{1}{5}$ af samtlige Skatteydere; denne Omstændighed maa tages med i Betragtning som et Supplement. Man er altsaa ikke langt fra i Kjøbenhavn at have Selvangivelse som almindelig, i alt Fald for alle deres Vedkommende, der have nogenformhelt Interesse i at fremkomme dermed. Det er meget glædeligt, at Forholdet har udviklet sig i den Retning, men det faar Betydning for Vigningskommissionen, som kommer til at anvende det Meste af sin Tid paa Selvangivelser. Naar det ærede Medlem har talt om Regjeringens Stilling til Lovforslaget om den personlige Kommuneskat, har et æret Medlem (Mazén) jo allerede svaret derpaa, men jeg skal tilføie et Par Bemærkninger. Landsthinget ønskede i sin Tid, at Regjeringen skulde indhente Oplysninger, der ansaas for og ogsaa være fornødne for at faae Sagen fremmet, og det er sket fra Regjeringens Side, som imidlertid har forlangt en særlig Bevilling for at faae disse Oplysninger bearbejdede. Nu mener det ærede Medlem fra 7de Kreds (Madsen), at Ministeriet kunde nok selv forberede sine Lovforslag. Sa, det er fuldkommen rigtigt, men naar der til Fremme af et Lovforslags Behandling udfordres en Bearbejdelse af et stort statistisk Materiale — og det Materiale, her er Tale om, er meget betydeligt — saa er det ingenlunde usædvanligt, at man søger Bevilling dertil, lige som man ofte søger Bevilling til gennem en Kommission at forberede Lovforslag, med Hensyn til hvilke Overveielserne have en mere omfattende Karakter. Det er ikke altid, at Ministeriet har de fornødne Kræfter til at udføre et